

Sygn. akt VI U 3200/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2017 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: G. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 25 września 2015 r., znak: (...)

w sprawie: G. C.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu G. C. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 października 2015 r. do 31 grudnia 2017 r.;

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 3200/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 września 2015 roku wydaną z urzędu Zakład Ubezpieczeń Społecznych wstrzymał ubezpieczonemu G. C. wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy od 1-go października 2015 roku, to jest od miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano tę decyzję, zgodnie z artykułem 134 ustęp 2 punkt 2 Ustawy z dnia 17-go grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28-go lutego dwa tysiące pięć..., przepraszam, orzeczeniem z dnia 28-go sierpnia 2015 roku wskazał organ rentowy w uzasadnieniu tej decyzji ustaliła, iż ubezpieczony G. C. nie jest niezdolny do pracy. Wobec powyższego brak prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W odwołaniu od tej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do świadczenia do..., domagając się także dopuszczenia dowodu z opinii biegłych sądowych w celu oceny jego niezdolności do pracy i stopnia tej niezdolności. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 28-go sierpnia 2015 roku, w którym komisja ta nie stwierdziła niezdolności badanego do pracy. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Ubezpieczony G. C. urodzony (...) roku miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Decyzją z 30-go maja, przepraszam z 30-go marca 2015 roku karta 31 akt rentowych na okres od 17-go listopada 2014 roku do 31-go marca 2017 roku. Decyzja ta została wydana w uwzględnieniu orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z 9-go marca 2015 roku, która to komisja ustaliła, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31-

go marca 2017 roku, a daty powstania częściowej niezdolności do pracy nie da się ustalić. Na podstawie decyzji z 30-go marca 2015 roku wypłacana była ubezpieczonemu renta do dnia 30-go września 2015 roku. 5-go sierpnia 2015 roku naczelny lekarz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych zgłosił zarzut wadliowości orzeczenia komisji lekarskiej ZUS z 9-go marca 2015 roku. W wyniku zgłoszenia tego zrzutu komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 28-go sierpnia 2015 roku ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy, a orzeczenie tej komisji stanowiło podstawę do wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji wstrzymującej ubezpieczonemu wypłatę renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1-go października 2015 roku. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, uznającego badanego za zdolnego do pracy, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalisty medycyny przemysłowej oraz specjalisty psychiatry i specjalisty neurologa. Ten dwuosobowy zespół biegłych w opinii z dnia 7-go listopada 2016 roku - karta 14 i 15 akt sprawy rozpoznał u ubezpieczonego afektywne zaburzenia nastroju i przewlekłe zaburzenia adaptacyjne, to po pierwsze. Po drugie, przebyty uraz stawu kolanowego lewego z utrzymującymi się zmianami zwyrodnieniowymi w stawie z niewielkim ograniczeniem funkcji ruchowej i po trzecie niedosłuch odbiorczy nieupośledzający sprawności socjalnej. Na podstawie przeprowadzonego badania przedmiotowego materiału lekarskiego znajdującego się w aktach sprawy oraz wyników badań ubezpieczonego biegli sądowi ustalili, iż w stanie zdrowia ubezpieczonego doszło do poprawy. Mimo przebytych urazów kończyn dolnych jest sprawny ubezpieczony jest sprawny ruchowo. Utrzymują się jednak zaburzenia psychiatryczne obniżające zdolność pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Biegli sądowi uznali w związku z tym, iż ubezpieczony jest częściowo, okresowo niezdolny do pracy z powodu schorzenia wskazanego w punkcie 1 rozpoznania wskazanego w opinii od wniosku lekarza leczącego, to jest od 29-go kwietnia 2014 roku do 31-go grudnia 2017 roku. Biegli podali, że nie zgadzają się z orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 28-go sierpnia 2015 roku oraz, iż posługiwali się tymi samymi wy..., wynikami badań, konsultacji, które były w dyspozycji lekarzy orzeczników ZUS. Zastrzeżenia do tej opinii zgłosił w piśmie procesowym z dnia 8-go grudnia 2016 roku organ rentowy, wskazując, że przewodniczący komisji lekarskiej ZUS nie podzielił opinii biegłych lekarzy sądowych o częściowej niezdolności do pracy z powodu stanu psychicznego. Podczas badania przez komisję lekarską ZUS nie stwierdzono objawów depresji, czy innych istotnych objawów ze strony stanu psychicznego. Także brak jest zdaniem organu rentowego nasilenia objawów ze strony stanu psychicznego, powodujących niezdolność do pracy, co potwierdził psychiatra konsultant ZUS. Po konsultacji psychiatrycznej 8-go stycznia 2015 roku stwierdzono zdolność do pracy. Wobec powyższego pełnomocnik organu rentowego wnosił w piśmie w powołanym piśmie procesowym o uzupełnienie opinii biegłych, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku domagał się oddalenia odwołania. Zastrzeżenia organu rentowego Sąd Okręgowy przekazał powołanym w sprawie biegłym sądowym, którzy w opinii z dnia 9-go stycznia 2017 roku odpowiadając na zastrzeżenia organu rentowego wskazali, że od kilku lat ubezpieczony leczy się psychiatrycznie. Jak wynika z oceny psychiatry nie daje sobie rady z pracą. Ostatnio pracował, jako ślusarz na kolei, ale został zwolniony. Aktualnie stwierdza się u ubezpieczonego afektywne zaburzenia nastroju i przewlekłe zaburzenia adaptacyjne, które utrudniają wykonywanie pracy zawodowej. Ubezpieczony zdaniem biegłych sądowych wymaga stałego leczenia psychiatrycznego. Schorzenie skutkuje częściową, okresową niezdolnością do pracy. Rokowanie, co do poprawy stanu zdrowia będzie zależało od prawidłowego leczenia psychiatrycznego. Badany w przyszłości będzie mógł wykonywać pracę spokojną bez napięcia nerwowego, lekką fizycznie ze względu na pozostałe współistniejące schorzenia. Zastrzeżenia do opinii uzupełniającej zgłosił w piśmie procesowym z 14-go lutego 2017 roku organ rentowy. Pismo procesowe - karta 42 akt sprawy. Powołując się na stanowisko przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS pełnomocnik organu rentowego argumentował, że opinia uzupełniająca z dnia 9-go stycznia 2017 roku nie wyjaśnia wszystkich zarzutów wniesionych pismem procesowym z 8-go grudnia 2016 roku. Pełnomocnik organu rentowego w związku z tymi zastrzeżeniami domagał się kolejnej uzupełniającej opinii biegłych sądowych, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku, podtrzymał wniosek o oddalenie odwołania. Sąd Okręgowy oceniając materiał dowodowy z punktu widzenia dyrektyw zawartych w artykule 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego uznał, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia. Opinia biegłych, opinie biegłych sądowych z dnia 7-go listopada 2016 roku oraz z dnia 9-go stycznia 2017 roku miały bowiem taką moc dowodową i wiarygodność, iż...

[**koniec części** 00:17:48.000] SWK602848_02

[**Przewodniczący** 00:17:48.949] Pozwalały na dokonanie ustalenia, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w okresie wskazanym w opinii biegłych sądowych. W szczególności chodzi tutaj o okres,

za który organ rentowy wstrzymał ubezpieczonemu prawo do wypłaty renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, czyli o okres od 1-go października 2015 roku do 31-go grudnia 2017 roku, kiedy to, którą to datę biegli sądowi wskazali, jako datę końcową orzeczonej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego. W badaniu psychiatrycznym lekarz biegły sądowy psychiatra wskazał, iż nastrój ubezpieczonego jest obniżony, że ubezpieczony jest płacziwy, sen ma regulowany lekami, uwagę skupia na problemy zdrowotne powodujące niezdolność do pracy. Afektywne zburzenia nastroju i przewlekłe zaburzenia adaptacyjne stanowią przyczynę trwałej niezdolności do pracy ubezpieczonego, okresowej niezdolności do pracy ubezpieczonego, a zgodnie z artykułem 12 ustępem 3 Ustawy z dnia 17-go grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Ubezpieczony posiadający kwalifikacje zawodowe w zawodzie ślusarza, nie może wykonywać zatrudnienia zgodnie z tymi kwalifikacjami. Wskazuje się, iż w wywiadzie zawodowym jest to na karcie 19 akt rentowych, że praca określana jest, jako średniociężka w pełnym wymiarze czasu pracy, wymagająca rytmu zmianowego, sprawności obu rąk, dłuższego stania, chodzenia. Biegli wskazywali także na schorzenia współistniejące. Przebyty uraz stawu kolanowego lewego z utrzymującymi się zmianami zwyrodnieniowymi w stawie z niewielkim ograniczeniem funkcji ruchowej. W opinii uzupełniającej biegli sądowi wyjaśnili ponadto, iż ubezpieczony wymaga stałego leczenia psychiatrycznego. Aktualnie stwierdzone afektywne zaburzenia nastroju i przewlekłe zaburzenia adaptacyjne utrudniają mu wykonywanie pracy zawodowej zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Rokowanie, co do poprawy stanu zdrowia będzie zależało od prawidłowego leczenia psychiatrycznego. W przyszłości ubezpieczony będzie mógł wykonywać pracę spokojną bez namie..., napięcia nerwowego, lekką fizycznie ze względu na schorzenia współistniejące. Zastrzeżenia organu rentowego zgłoszone do opinii uzupełniającej ograniczały się do jednozdaniowej wypowiedzi i pozbawione były wartości argumentacyjnej. Ograniczone zostały do stwierdzenia, że opinia uzupełniająca nie wyjaśnia wszystkich zarzutów wniesionych pismem procesowym z 8-go grudnia, a w piśmie z cy..., 2016 roku, a w piśmie procesowym z 6-go grudnia organ rentowy w zasadzie podjął tylko polemikę z ustaleniami biegłych sądowych, stwierdzając w ramach tej polemiki, że opinie biegłego, opinie konsultanta psychiatry ZUS były odmienne od opinii biegłych sądowych. Takie skonstruowanie zarzutów w stosunku do opinii biegłych sądowych nie jest wystarczające, aby mogło podważyć wartość dowodową opinii, tym bardziej, że biegli sądowi w opinii uzupełniającej odnieśli się do podnoszonych przez organ rentowy zarzutów. Dlatego Sąd nie widział już potrzeby kontynuowania postępowania do..., dowodowego. Jedynie na marginesie dostrzec także należy, że organ rentowy w niniejszej sprawie podjął próbę podważenia prawomocnej decyzji rentowej, która przyznawała ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31-go marca 2017 roku. W nadzwyczajnym trybie orzecznictwem miało to nastąpić. Zdaniem Sądu Okręgowego dowód z opinii biegłych sądowych w sposób jednoznaczny wskazywał, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. A to zgodnie z artykułem 57 ustępem 1 punktem 1 powodowało, iż należało mu przyznać prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w stopniu częściowym. Pozostałe przesłanki przyznania ubezpieczonemu prawa do renty nie były między stronami sporne, a ubezpieczony takie świadczenie rentowe do dnia wyd..., do miesiąca poprzedzającego wydanie zaskarżonej decyzji pobierał. Wskazać także należy, iż zgodnie z artykułem 12 z ustępem 1, 2 i 3 oraz artykułem 13 ustępem 1 powołanej Ustawy z dnia 17-go grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Do takiej kategorii osób powinien zostać zaliczony ubezpieczony, a biegli sądowi uwzględnili wskazania orzecznicze wynikające z ar..., normatywne wskazania orzecznicze wynikające z artykułu 13 ustępu 1 Ustawy zgodnie, z którymi przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji i po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Sąd Okręgowy podzielił stanowisko biegłych sądowych zgodnie, z którym schorzenie, schorzenia psychiatryczne wskazane w punkcie 1 rozpoznania czynią go częściowo niezdolnego do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych, w szczególności w

zawodzie ślusarza, w którym często pracownicy czy, czy, w którym konieczne jest posługiwanie się narzędziami i urządzeniami elektrycznymi, które stwarzają określone zagrożenia dla, w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, które wymagają restrykcyjnego przestrzegania przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy. Dlatego na podstawie artykułu 477 ze znaczką 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł, jak w punkcie 1 wyroku. W punkcie 2 wyroku Sąd Okręgowy stwierdził odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Odpowiedzialność ta wynika przede wszystkim z faktu oparcia zaskarżonej decyzji na wadliwie wydanej w ujęciu obiektywnym opinii-orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, która niezdolności do pracy ubezpieczonego nie stwierdziła, dysponując tym samym materiałem orzecznym..., orzecznym, co biegli sądowi. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono.